

Målnummer:	T3438-95	Avdelning:
Domsnummer:		
Avgörandedatum:	1999-04-07	
Rubrik:	En villahemförsäkring beträffande en fastighet som ägts av två makar har sagts upp på grund av bristande premiebetalning. Fråga huruvida uppsägningen var giltig.	
Lagrum:	<ul style="list-style-type: none">• 2 § konsumentförsäkringslagen (1980:38)• 25 § konsumentförsäkringslagen (1980:38)	
Rättsfall:		

REFERAT

A.N. och R.N. är vardera hälftenägare av fastigheten Uggleryd 1:22 i Sävsjö kommun. Länsförsäkringar Jönköping, ömsesidigt försäkringsbolag meddelade d 4 mars 1991 en villahemförsäkring för fastigheten med huvudförfallodatum d 1 mars 1992. Bostadsbyggnaden med däri befintligt lösöre brann ned helt d 13 maj 1992.

A.N. väckte talan mot Länsförsäkringar vid Jönköpings TR och yrkade att TR:n skulle fastställa att Länsförsäkringar var skyldigt att utge ersättning för brandskadan.

Länsförsäkringar bestred yrkandet och gjorde gällande att försäkringen hade annullerats d 16 april 1992.

Till utveckling av sin talan anförde A.N. bl a: Fastigheten ägs till hälften var av A.N. och hennes förutvarande make R.N.. Makarna N flyttade till fastigheten i februari 1991 och de kontaktade då Länsförsäkringar angående en villahemförsäkring. Länsförsäkringar ville på grund av husets storlek först besiktiga fastigheten, och bolagets ombud J.S. besökte därför makarna N på kvällen d 4 mars 1991. Därvid framhöll A.N. särskilt att båda makarna var hälftenägare av fastigheten och att båda därför skulle vara försäkringstagare. Som adress för försäkringsobjektet och som mottagare av försäkringsavier angavs Uggleryd, 560 30 Lammhult. Det har senare framkommit att Länsförsäkringar på grund av sina datarutiner endast lät R.N. stå som försäkringstagare och därmed även avimottagare. A.N. blev antecknad som försäkringshavare. - I slutet av 1991 uppstod osämja mellan A.N. och R.N.. R.N. bestämde hastigt att han skulle flytta från fastigheten. Den 24 mars 1992 förordnade Eksjö TR om betänketid från d 21 febr 1992 och TR:n bestämde att A.N. skulle kvarsitta i hemmet tills bodelning ägt rum. A.N. kvarbodde i bostadsbyggnaden tillsammans med de två minderåriga barnen. I samband med separationen träffade makarna N ett muntligt avtal om bodelning innebärande att R.N. medförde viss mindre del av lösöret till sin nya bostad och att A.N. erhöll resten av lösöret. A.N. erhöll också fastigheten mot att hon svarade för kostnaden för denna. Överenskommelsen innebar således att A.N. skulle ha försäkringsansvaret för fastigheten. - R.N. flyttade d 1 febr 1992 till Centrumgatan 21 i Lammhult, och han anmälde flyttningen till posten d 21 febr 1992. R.N. anmälde däremot inte till Länsförsäkringar att han hade flyttat. Inte heller anmälde A.N. till Länsförsäkringar att R.N. hade flyttat. Varken A.N. eller R.N. har uppdragit åt någon annan att ändra R.N:s adress hos Länsförsäkringar. - De betalningsavier som Länsförsäkringar skickade till Uggleryd var alltså ställda till R.N. men A.N. förstod inte att detta var ett tecken på att Länsförsäkringar hade klassat endast R.N. som försäkringstagare. Den sista försändelse som A.N. erhöll från Länsförsäkringar kom i slutet av januari 1992. Försändelsen innehöll en avisering om den förnyelsepremie som skulle betalas senast huvudförfallodagen d 1 mars 1992. A.N. har därefter inte erhållit någon ytterligare försändelse från Länsförsäkringar. Ingen påminnelse, uppsägning eller annullationsbekräftelse har sänts till Ugglerydsadressen som var den adress som angavs i försäkringsbrevet. Enligt Länsförsäkringar har alla senare

försäkringsförsändelser skickats till R.N:s adress på Centrumgatan i Lammhult. Anledningen till det var att Länsförsäkringar har gjort en ändring av R.N:s adress. R.N. kan dock inte erinra sig att han har erhållit några försändelser från Länsförsäkringar. Länsförsäkringar är anslutet till det s k SPAR systemet. Det kan därför tänkas att ändringen av R.N:s adress i försäkringssystemet har gjorts av Länsförsäkringar sedan bolaget fått kännedom om att han anmält ändrad adress till posten och därmed även till folkbokföringen. - Då R.N. hade avflyttat från hemmet saknade A.N. medel för sitt och barnens uppehälle och hon nödgades söka bistånd från socialförvaltningen. A.N. besökte socialförvaltningen i Sävsjö flera gånger. Åtminstone vid ett besök, d 18 febr 1992, hade hon med sig den förnyelseavi som hon erhållit i slutet av januari 1992. Handläggaren ansåg emellertid inte att det var nödvändigt att betala försäkringen, och han lade premieavin åt sidan utan att närmare kommentera den. Däremot fick A.N. bidrag för sitt och barnens uppehälle enligt en fastställd norm. Pengarna räckte bara till det allra nödvändigaste för henne och barnen. Hon hade också ansökt om bostadsbidrag, men handläggningen därav drog ut på tiden och bostadsbidraget utbetalades retroaktivt först d 26 eller 27 maj 1992. Omedelbart när A.N. erhöll bostadsbidraget betalade hon premien för försäkringen. Eftersom A.N. betalade premien inom tre månader från det försäkringen förföll till betalning har hon ett fortsatt försäkringsskydd. Hon har inte haft anledning att meddela Länsförsäkringar att det förelegat hinder mot betalning eftersom hon inte hade någon kännedom om att försäkringen var uppsagd. A.N. befann sig dessutom i en oväntad och akut besvärlig ekonomisk situation när R.N. hastigt flyttade hemifrån. Hon saknade arbete och situationen var kaotisk för henne.

Sammanfattningsvis åberopade A.N. följande grunder till stöd för sin talan.

1. Försäkringen skall gälla vid branden eftersom det uppsägningsmeddelande som Länsförsäkringar säger sig ha skickat har sänts till en annan adress än den som avtalats vid försäkringens tecknande. Detta har inte skett med samtycke från vare sig försäkringstagaren eller försäkringshavaren, och någon giltig uppsägning har därför icke skett.

2. I andra hand görs gällande att det villkor som intagits i försäkringsvillkoren under rubriken Betalning av premie och som föreskriver att försäkringen får sägas upp när premien inte erläggs i tid, skall jämkas med stöd av 36 § avtalslagen. A.N. gör därvid gällande att det är oskäligt mot henne att låta försäkringsskyddet upphöra.

3. Som en tredje grund för sin talan åberopar A.N. innehållet i 25 § 3 st konsumentförsäkringslagen och gör därvid gällande att försäkringen inte upphört att gälla. R.N:s oväntade flyttning måste anses vara en sådan "oväntad händelse" som enligt 25 § 3 st konsumentförsäkringslagen skall kunna medföra att försäkringen ej upphör att gälla.

Till stöd för Länsförsäkringars talan anfördes bl a: Av 2 § konsumentförsäkringslagen framgår att med försäkringstagare avses den som tecknat försäkringen med försäkringsbolaget. Med begreppet försäkrad, som också återfinns i §:n, avses den eller de personer som omfattas av försäkringsskyddet. Samtliga familjemedlemmar omfattas av samma försäkringsskydd som försäkringstagaren. Detta framgår även av de fullständiga försäkringsvillkoren som makarna N fick vid J.S:s besök. - Länsförsäkringar bestrider att makarna N i samband med försäkringens tecknande skulle ha utgått från att båda två skulle betecknas som försäkringstagare. Länsförsäkringar har skickat premieaviser i R.N:s namn till Ugglerydsadressen i mars 1991, juli 1991 och januari 1992. Ingen av makarna N har då reagerat mot att endast R.N. stod angiven som försäkringstagare. Att Länsförsäkringar från försäkringsteknisk synpunkt väljer att på premieavin ange endast en av de försäkrade saknar betydelse från försäkringssynpunkt. A. och R.N. var vid försäkringens tecknande gifta med varandra och de hade identiskt försäkringsskydd. - Länsförsäkringar fick inte förrän efter branden kännedom om att R.N. och A.N. hade flyttat isär. Om Länsförsäkringar hade fått kännedom om att makarna N hade avtalat att A.N. skulle vara försäkringstagare hade bolaget satt in A.N. som försäkringstagare i stället för R.N.. Länsförsäkringar ändrar aldrig en adressuppgift eller något annat försäkringsvillkor på en villahemförsäkring utan föregående kontakt med den som är avtalspart. Eftersom Länsförsäkringar således inte självmant gör sådana adressändringar måste antingen A.N. eller R.N. eller någon annan på deras uppdrag ha underrättat Länsförsäkringar om R.N:s nya adress.

Länsförsäkringar har grundläggande rutiner för hanteringen av bl a adressändringar. Om t ex en premieavi kommer i retur måste kontakt tas med kunden innan en adress får ändras. Endast om försäkringstagaren hör av sig till Länsförsäkringar med den nya adressen får adressändring ske. Det är alltså uteslutet att Länsförsäkringar på eget initiativ skulle ha ändrat R.N:s adress. Att adressen skulle ha ändrats automatiskt på grund av att försäkringstagarens adress ändrats i SPAR-registret är också uteslutet eftersom det inte finns någon samkörning mellan det registret och registret för villahemförsäkringar. - I och med att R.N:s adress ändrats har följdriktigt påminnelse och uppsägning avsänts till hans nya adress på Centrumgatan i Lammhult. Länsförsäkringars datacentral LF Data i Linköping har framställt en påminnelse med uppsägningsmeddelande d 12 mars 1992 och den skickades med B-post d 19 mars 1992. Härigenom har giltig uppsägning skett med den kund som hos Länsförsäkringar var antecknad som avtalspart. Den 16 april 1992 skickade Länsförsäkringar sedan ett meddelande till R.N. att försäkringen var annullerad. - Länsförsäkringar har följt de bestämmelser som finns i konsumentförsäkringslagen och som reglerar uppsägning av en försäkring. Eftersom ingenting i Länsförsäkringars hantering av saken strider mot konsumentförsäkringslagen eller bestämmelserna i försäkringsvillkoren föreligger ej heller något skäl för jämkning av villkoren enligt 36 § avtalslagen. - Det vitsordas att A.N. besökt socialkontoret i Sävsjö kommun för erhållande av socialbidrag. Det hävdas att det normbelopp som framräknades på socialkontoret även avsåg ersättning för försäkringspremie. Makarna N har vidare varit väl medvetna om nödvändigheten av att betala försäkringspremien. A.N. har dessutom erhållit socialbidrag till täckande av premien. Hon har inte anmält till Länsförsäkringar att hon inte kunde betala försäkringen. Det bestrids att det finns förutsättningar att tillämpa 25 § 3 st konsumentförsäkringslagen. De omständigheter som A.N. åberopat kan inte anses vara en sådan plötslig och oförutsedd händelse som beskrivs i lagrummet.

Sammanfattningsvis åberopas följande grunder för bestridande av käromålet

1. A.N. och/eller R.N., eller någon annan person på deras uppdrag, har meddelat R.N:s nya adress till Länsförsäkringar. Makarna N har inte heller till Länsförsäkringar anmält att A.N. ensam skulle svara för försäkringen. Påminnelse jämte uppsägningsbesked har sänts till R.N:s nya adress. Uppsägningen har därför skett i enlighet med lag och försäkringsvillkor, varför Länsförsäkringars försäkringsansvar för försäkringsobjektet upphört vid tidpunkten för branden.
2. Någon skäl att med stöd av 36 § avtalslagen jämkna villkoret att försäkringen får sägas upp vid utebliven betalning föreligger ej.
3. 25 § 3 st konsumentförsäkringslagen är inte tillämplig. A.N. har varit medveten om att försäkringspremien hade förfallit till betalning och hon har dessutom erhållit medel för betalning av premien innan annulation skedde. Vidare kan R.N:s flyttning och den därefter följande betänketiden inte anses vara en sådan händelse som krävs för tillämpning av lagrummet.

TR:n (lagmannen Nordström, rådmannen Mannergren och tingsfiskalen Grunditz) anförde i dom d 15 april 1994, efter att ha redovisat i målet upptagen muntlig och skriftlig bevisning: Damskäl. TR:ns bedömning. Bestämmelserna i konsumentförsäkringslagen skall tillämpas på den aktuella försäkringen. Enligt 2 § i lagen skall med försäkringstagare förstås den som har tecknat försäkring hos ett försäkringsbolag. Försäkrad kallas enligt samma lagrum den vars intresse har försäkrats mot skada eller på vars person en försäkring har tecknats. I 5 § förskrivs att försäkringsbolaget skall lämna information om sina försäkringsvillkor innan en försäkring tecknas med en konsument. I 25 § regleras bl a försäkringsbolagets skyldigheter när bolaget säger upp en försäkring på grund av utebliven premiebetalning. I lagrummets 1 st föreskrivs att försäkringsbolaget får säga upp försäkringen att upphöra 14 dagar efter den dag då ett skriftligt meddelande avsändes till försäkringstagaren om uppsägningen. Gör försäkringstagaren sannolikt att detta meddelande har försenats eller inte kommit fram på grund av omständigheter som han inte har kunnat råda över, upphör dock försäkringen tidigast en vecka efter den dag då meddelandet kom honom till handa och senast tre månader efter den dag då försäkringsbolaget avsände meddelandet till honom.

R. och A.N. var i dröjsmål med betalningen av försäkringspremien. Som nämnts får försäkringsbolaget vid sådant förhållande jämlikt 25 §

konsumentförsäkringslagen säga upp försäkringen. Skriftligt meddelande om detta skall sändas till försäkringstagaren. Eftersom Länsförsäkringar antecknat endast R.N. som försäkringstagare har sådant uppsägningsbesked skickats till R.N. under dennes adress Centrumgatan 6 B i Lammbult. Enligt Länsförsäkringar har - på sätt regelmässigt sker vid adressändringar - R.N. blivit kontaktad av en försäkringstjänsteman, innan adressen ändrades till Centrumgatan. R.N. har emellertid förnekat att han gjort någon adressändring till försäkringsbolaget. Han har vidare berättat att han inte kan erinra sig att han blivit kontaktad av försäkringsbolaget eller att han tagit emot påminnelsen med uppsägning. Genom förhöret med Rolf Hultman och den skriftliga bevisning som åberopats av Länsförsäkringar finner TR:n emellertid ingen anledning att ifrågasätta att försäkringen sagts upp gentemot R.N. i rätt ordning.

Av utredningen i målet framgår att A.N. inledningsvis deltog i diskussionerna när J.S. kom på besök i makarna N:s hem. A.N. har berättat hur hon frågade J.S. om båda makarna kunde stå för försäkringen och att hon då fick ett jakande svar från J.S.. Eftersom A.N. stod som lagfaren ägare till hälften av fastigheten antog hon, enligt vad hon uppgivit, att hon stod för försäkringen på samma sätt som hon stod för lånen på fastigheten samt att hon därför utgick från att J.S. antecknade henne som försäkringstagare. R.N. har berättat att han vid försäkringens tecknande var av samma uppfattning. J.S. har å sin sida förklarat sig inte komma ihåg hur orden föll mellan honom och makarna N när de träffades för att avtala om försäkringen. Samtidigt framgår av J.S:s vittnesberättelse att han i praktiken alltid väljer ut en av de försäkrade och antecknar denne som försäkringstagare. Att J.S. hanterar frågan på detta sätt måste uppenbarligen bero på de rutiner som Länsförsäkringar tillämpar vid registrering.

I målet är klarlagt att Länsförsäkringar inte har sänt ett uppsägningsmeddelande till den i avtalet överenskomna adressen och att A.N. inte hade vetskap om att försäkringen var uppsagd. Med hänsyn härtill och till vad som avhandlades vid försäkringens tecknande är fråga om försäkringsbolaget fullgjort sina skyldigheter enligt 25 § konsumentförsäkringslagen genom att endast avisera R.N. om uppsägningen och därtill på dennes nya adress.

A.N. har sannolikt inte haft klart för sig skillnaden mellan begreppen försäkringstagare och försäkrad på sätt de beskrivs i 2 § konsumentförsäkringslagen. Länsförsäkringar har i målet hävdade att det saknar betydelse vilken av makarna som antecknas som försäkringstagare eftersom försäkringstagare och försäkrad erhåller samma skydd. TR:n delar dock inte denna uppfattning. En försäkringstagare kan sägas disponera över försäkringen i det att denne utan försäkrads hörande kan träffa avgörande om ändring av försäkringsvillkor eller försäkringens upphörande. Vidare erhåller endast försäkringstagaren t ex premieaviser, besked om uppsägning samt annan information om försäkringen.

Länsförsäkringar har efter försäkringens begynnelse dag d 4 mars 1991 skickat flera betalningsaviser i R.N:s namn till fastighetsadressen. Länsförsäkringar har gjort gällande att A.N. av denna anledning måste ha förstått att hon inte var försäkringstagare. A.N., som enligt vad som tidigare nämnts troligtvis ej var medveten om den betydelse som knys till begreppet försäkringstagare, kan knappast ha fått denna insikt. Att endast anteckna R.N. som avimottagare skulle lika gärna kunna bero på vissa posthanteringsmässiga rutiner hos Länsförsäkringar. Försäkringsbrevet har inte företetts i målet, och det finns därför ingen utredning vare sig om hur försäkringsbrevet utformats eller huruvida brevet kommit till A.N:s kännedom.

Syftet med konsumentförsäkringslagen är att ge konsumenterna en starkare ställning i förhållande till försäkringsbolagen än vad som föreskrivs i försäkringsavtalslagen. Ett försäkringsbolag som har meddelat en försäkring får anses ha tagit på sig ett visst ansvar för att konsumentens försäkringsbehov tillgodoses även i fortsättningen. Konsumentens skyddsbehov blir mer framträdande vid en hemförsäkring eller en villaförsäkring än vid en försäkring som inte avser egendom av vital betydelse för försäkringstagaren. Försäkringsbolaget bör på eget initiativ informera konsumenten om försäkringens konstruktion, omfattning m m. Med detta i åtanke finner TR:n sammanfattningsvis att A.N. haft fog för sitt påstående att hon, som hon uttryckt det, "stod för" försäkringen och att hon därmed tillsammans med R.N.

borde betraktas som försäkringstagare.

Mot denna bakgrund finner TR:n att Länsförsäkringar inte kan anses ha sagt upp försäkringen i rätt ordning gentemot A.N. när bolaget endast avsänt uppsägningen till R.N. på Centrumgatan i Lammhult. Försäkringen är därmed alltså gällande och käromålet skall därför bifallas.

Domslut. Med bifall till käromålet fastställer TR:n att Länsförsäkringar Jönköping är skyldigt att utge ersättning för brandskada d 13 maj 1992 på byggnad och lösöre på fastigheten Uggleryd 1:22 i Sävsjö kommun.

Länsförsäkringar överklagade i Göta HovR och yrkade ogillande av käromålet.

A.N. bestred ändring.

HovR:n (hovrättslagmannen Larsson, hovrättsråden Paulsson Nordling och Holm, referent, samt två hovrättsassessorerna Blom) anförde i dom d 22 juni 1995: Domskäl. Beträffande frågan om A.N. är försäkringstagare har A.N. vid förhör under sanningsförsäkran i HovR:n vidhållit att hon för J.S. framhållit att hon och R.N. ägde fastigheten med hälften var och att båda skulle "stå för" försäkringen. R.N. har som vittne i HovR:n bekräftat A.N:s uppgift. J.S. har som vittne i HovR:n vidhållit sina vid TR:n lämnade uppgifter och tillagt att enligt kopior av handlingar som upprättades vid besöket hos A.N. och R.N. endast R.N. skrivit under i utrymmet för försäkringstagare. Länsförsäkringar har åberopat utskrift av s k försäkringsbild och reskontra beträffande försäkringen där endast R.N:s namn angetts.

HovR:n finner i denna del utrett att Länsförsäkringar endast behandlat R.N. som försäkringstagare. A.N. har häremot inte förmått visa att överenskommelse träffats när försäkringen tecknades att även A.N. skulle vara försäkringstagare. Vid sådant förhållande är endast R.N. försäkringstagare. Enligt 25 § konsumentförsäkringslagen skall meddelande om uppsägning därför ställas till R.N..

Beträffande A.N:s invändning om att giltig uppsägning inte skett då i meddelandet om uppsägning utan hennes eller R.N:s samtycke angetts annan adress än den som angetts vid försäkringens tecknande har i HovR:n vittnesförhör hållits med K-E.P. Denne har uppgett att Länsförsäkringar har särskilda rutiner för villahemförsäkringar eftersom dessa anknyter till en fastighet och den försäkrade egendomen således inte kan medföras vid en flyttning. Dessa rutiner innebär att försäkringstagarens adress inte ändras utan att Länsförsäkringar varit i kontakt med försäkringstagaren. Beträffande andra försäkringar än villahemförsäkring sker adressändring som Länsförsäkringar får vetskap om från annan än försäkringstagaren, t ex genom de datalistor som Länsförsäkringar erhåller över personer som har försäkring i Länsförsäkringar och som enligt SPAR-registret bytt adress utan att försäkringstagaren kontaktas.

Av utredningen framgår att en inbetalningsavi på försäkringspremien tillställts R.N. i januari 1992 under adressen i Uggleryd. I februari 1992 anmälde R.N. till posten adressändring till Centrumgatan 6 B, Lammhult. Det av Länsförsäkringar åberopade meddelandet om uppsägning framställdes d 12 mars 1992 och upptar som adressat R.N., Centrumgatan 6 B, Lammhult.

Länsförsäkringar har gentemot A.N:s invändning i denna del åberopat att den adressändring som införts hos Länsförsäkringar skett enligt Länsförsäkringars rutiner beträffande villahemförsäkring och således föregåtts av en kontakt med R.N.. R.N. har som vittne uppgett att han inte varit i kontakt med Länsförsäkringar angående adressförändringen. Någon dokumentation av vad som förekommit vid den av Länsförsäkringar uppgivna kontakten med R.N. har inte företetts. Om Länsförsäkringar hade tagit kontakt med R.N. borde detta ha lett till att R.N. hade ersatts av A.N. som försäkringstagare. HovR:n finner på grund av det anförda att Länsförsäkringar inte förmått visa att adressförändringen skett med samtycke från R.N. eller A.N.. På grund härav har giltig uppsägning inte skett. A.N:s talan skall således bifallas.

Domslut. HovR:n fastställer TR:ns dom.

Länsförsäkringar (ombud chefsjuristen R.S.) överklagade och yrkade att HD skulle, med ändring av HovR:ns dom, ogilla A.N:s talan.

A.N. (ombud advokaten S.N.) bestred ändring. Målet avgjordes efter huvudförhandling.

HD (JustR:n Magnusson, Nyström, Svensson, Westlander, referent, och Victor) beslöt följande dom: Domskäl. Parterna har i HD åberopat samma omständigheter som i TR:n och HovR:n.

A.N. har förtydligat sin i TR:ns dom angivna förstahandsgrund med ett påstående om att det d 4 mars 1991 träffades avtal med Länsförsäkringar om att inte bara R.N. utan även hon själv skulle vara försäkringstagare.

Vad gäller de i TR:ns dom under punkterna 2 och 3 angivna grunderna för käromålet har A.N. uppgivit att de åberopas även för det fallet att hon är att anse som enbart försäkringshavare (försäkrad).

Som HovR:n funnit har A.N. inte visat att vid försäkringens tecknande d 4 mars 1991 avtal träffades om att även hon skulle vara försäkringstagare. R.N. får alltså anses ha varit ensam försäkringstagare. Enligt 25 § 1 st konsumentförsäkringslagen (1980:38) skulle därför meddelande om uppsägning av försäkringen sändas till honom. Av den utredning som Länsförsäkringar har lagt fram om bolagets rutiner vid uppsägning av försäkringar och om bolagets åtgärder i anledning av att förnyelsepremien för den i målet aktuella försäkringen inte erlades får anses framgå att bolaget d 19 mars 1992 sände ett skriftligt meddelande om uppsägning av försäkringen till R.N. under den adress vid Centrumgatan i Lammhult där han då hade sin bostad. Enligt meddelandet skulle försäkringen upphöra att gälla d 2 april 1992, om premien inte erlades senast den dagen.

A.N. har med stöd av R.N:s uppgifter hävdatt att denne inte fått uppsägningsmeddelandet. Det har emellertid inte gjorts sannolikt att meddelandet försenats eller inte kommit fram på grund av omständigheter som R.N. inte kunnat råda över. Vid sådant förhållande gällde uppsägningen mot honom och därmed också mot A.N..

Vad A.N. i övrigt har anfört som grund för sin talan föranleder inte någon annan bedömning.

Till följd av det anförda gällde försäkringen inte d 13 maj 1992 då brandskadan inträffade. Länsförsäkringar har därför inte skyldighet att utge ersättning för brandskadan.

Domslut. Med ändring av HovR:ns dom lämnar HD A.N:s talan utan bifall.

HD:s dom meddelades d 7 april 1999 (mål nr T 3438-95).

Sökord: Försäkring; Konsumentförsäkring; Försäkringstagare; Uppsägning

Litteratur:
